

en Samling paa 123 Dage — altsaa netop 4 Maaneder — at faae en Finantsloov. Jeg ser i det Hele taget ikke rettere end, at enten man skæerer de to sidste Maaneder eller de to første Maaneder af Samlingen bort — hvad der oftere er stuet ved Udgættelse — kommer det ud paa Et. Hvorfor skulde man ikke i en Samling paa 4 Maaneder ogsaa i Nar kunne komme ud over Vanskelighederne, naar man har en god Villie dertil. Til Trods for de stærke Udtryk, som det ærede Medlem til Slutning brugte om det foreliggende Budget, kan jeg ikke Andet end tro, at han ikke har noget Væsentligt imod det, efter som han i sit Foredrag gik aldeles bort deraf for at kaste et Blik paa fremtidige Budgetter, som endnu ikke foreligge. Det er derfor temmelig vanskeligt at følge ham i disse Fremtidsplaner, da jeg ikke veed, hvad Regjeringen agter at optage paa de kommende Nars Budgetter, og hvilke finantzielle Planer den i det Hele har for disse kommende Nar. At den skulde være helt blottet for saadanne Planer kan jeg ikke tro. Men det forekommer mig, at af det, som det ærede Medlem udviklede med Hensyn til Fremtiden, var der Udskilligt, som nok kunde trænge til nogen Indsigelse. Jeg skal ikke opholde mig ret meget ved, at det ærede Medlem angav Kassebeholdningen — hvis jeg hørte ret — til i Fjor at være omtrent 36 Millioner. Jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem har dette Tal. Efter den foreliggende Finantslovs Anmærkninger var den i August — altsaa for 2 Maaneder siden — henved 41 Millioner, eller nærmere 40,961,000 Kroner, saa man næppe var nede paa de 36 Mill. isjor. Jeg erkjender, at det imidlertid ikke er noget Punkt af væsentlig Betydning, skjønt nogen har det altid. Saa vidt jeg mindes, knappede det ærede Medlem lidt af de 36 Mill., idet han sagde, at efter den Tid var det gaaet ned til 30 Mill.; dette har dog Noget at sige. Men den Hovedbetragtning, som den ærede Taler gjorde gjældende, kan jeg for en Del, men ogsaa kun for en Del, billige. Ganste vist forekommer det mig ogsaa, at det foreliggende Budget og den hele foreliggende finantzielle Situation opfordrer til Varsomhed og Forsigtighed, navnlig i Retning af at sørge de aarlige Udgifter; men naar saa den ærede Taler opstillede en hel Række af Foranstaltninger, vigtige økonomiske Foranstaltninger, som skulde gennemføres i de følgende Nar, og saa udtaler, at man kun havde Kassebeholdningen og Reserveresonden til dermed at gennemføre paa den ene Side disse vigtige paatrængende økonomiske Foranstaltninger og paa den anden Side de militære Foran-

staltninger, som Regjeringen vil have gennemført, saa tror jeg ikke, at denne Betragtning er ganste rigtig; thi man maa her ganste sikkert se paa de Foranstaltninger, som kræve en Udgift een Gang for alle for overhovedet at komme i Stand og virke i Fremtiden som f. Ex. Jernbaneanlæg og deslige og saa saadanne Reformer og Foranstaltninger, som kræve en stadig tilbagevendende Udgift. Den sidste tør man vel ikke gjøre Regning paa at skulle tage af Kassebeholdningen, og man maa derfor se paa de to Arter af økonomiske Foranstaltninger. Den ærede Taler saade, at nye Skatter kunde der selvfølgelig ikke være Tale om, men han var derimod meget villig til snarere at opgive gamle Skatter, navnlig Toldindtægter, og naar man saaledes ikke vil sørge, men bestemt formindste de aarlige Indtægter, kan det ganste vist ikke nytte, at man opstiller en Række af vigtige paatrængende økonomiske Foranstaltninger, som ville kræve regelmæssige aarlige Udgifter; thi saa er der sikkert ingen Midler dertil. — Jeg skal nu ikke følge den ærede Taler videre ind paa hans Udtalelser om de militære Udgifter. Dersom det ærede Medlem virkelig har den Overbevisning, at de ca. 20 Mill., som vi i de sidste Nar med et rundt Tal have givet til militære Foranstaltninger, kun have staaet os Noget, som ikke er 4 Stilling værd, forstaar jeg oprigtig talt ikke, at han har været med til at bevilge en væsentlig Del af disse Udgifter. Det forekommer mig, at han maatte tage det Standpunkt at reise en absolut Nægtelsespolitik overfor Noget, som ikke er 4 Stilling værd. Jeg tror derfor, at hans Ord ikke skal tages ganste bogstavelig, men blot er et rhetorisk Udtryk, hvor der er nogen Plads til lidt Overdrivelse, og at Meningen kun er den, at man maa tage Reb i Seilene og holde de militære Udgifter indenfor rimelige Grændser. Naar saa det ærede Medlem i det følgende hentydede til, at en Minister, som han ikke nærmere betegnede, skulde have sagt Noget om, at de militære Udgifter selvfølgelig maatte gaa foran, og at de økonomiske Reformer og deslige maatte staa tilbage derfor og kun fremmes, efter som der var Rum og Leilighed dertil, skal jeg minde om, at i et andet Land, i Ungarn, har Kultusministeren fremsat en ganste lignende Tanke. For mit og for mange Andres Vedkommende kan jeg sige, at vi have et ganste andet Syn paa de militære Foranstaltninger og paa de Udgifter, som ere anvendte dertil, og det forekommer mig, at for os, der have den Opfattelse, at der virkelig herved udrettes Noget i Retning af at bevare Landets Selv-